

Załącznik do Uchwały
Rady Gminy w Łodygowicach
nr XIII/101/07
z dnia 30 października 2007

Strategia informatyzacji i rozwoju społeczeństwa informacyjnego Gminy Łodygowice na lata 2007 – 2013

Opracowanie wykonane przez:

Referat Rozwoju, Inwestycji i Promocji

1. Wstęp

Od roku 2000 r. realizowany jest strategiczny plan „eEurope”, którego założeniem jest rozwój społeczeństwa informacyjnego poprzez inwestycje w: technologie komunikacji i informacji, wspieranie współpracy gospodarki i nauki, tworzenie systemów informacji publicznej oraz powszechną edukację społeczeństw. W Polsce została wtedy opracowana „Strategia Informatyzacji Rzeczypospolitej Polskiej – ePolska”, która określiła priorytety informatyzacji naszego kraju i obecnie jest w realizacji. Polityka ta będzie kontynuowana w nadchodzącym dziesięcioleciu: w czerwcu 2005 roku, Komisja Europejska zaproponowała nowe ramy strategiczne, nazwane „i2010 - Europejskie społeczeństwo informacyjne do 2010 r.”, zmierzające do rozwoju gospodarczego i poprawy jakości życia poprzez wykorzystanie ICT. Natomiast na poziomie krajowym powstał dokument strategiczny „*Strategia kierunkowa rozwoju informatyzacji Polski w latach 2007 – 2013 oraz perspektywiczna prognoza transformacji społeczeństwa informacyjnego do roku 2020*”.

Szczególne zadania w kształtowaniu społeczeństwa informacyjnego spoczywają na samorządzie lokalnym. To właśnie jednostki terytorialne, zajmujące się problemami lokalnymi i znające potrzeby mieszkańców, a jednocześnie będące miejscem najczęstszego kontaktu przeciętnego człowieka z władzą, będą odgrywać istotną rolę w stymulowaniu szeroko rozumianego rozwoju społeczeństwa informacyjnego.

Podstawowymi warunkami, które muszą być spełnione, aby społeczeństwo można było uznać za informacyjne, jest rozbudowana nowoczesna sieć teleinformatyczna, obejmująca swym zasięgiem wszystkich obywateli oraz rozbudowane zasoby informacyjne dostępne publicznie. Ważnym aspektem jest również ciągle kształcenie społeczeństwa, tak aby wszyscy mogli w pełni wykorzystywać możliwości, jakie dają środki masowej komunikacji. W konsekwencji proces ten wpływa na mobilność społeczną i zawodową wielu grup społecznych.

Proces budowy społeczeństwa informacyjnego wymusza poza zmianami w prawie, technologii, administracji i gospodarce także szeroko rozumiane zmiany świadomościowe

i kulturowe, które często są niezrozumiałe dla osób nie korzystających z technologii informacyjnych.

Proces budowy społeczeństwa informacyjnego będzie oparty o trzy elementy składowe:

1. rozwój infrastruktury jako podstawowego narzędzia transmisji informacji,
2. rozwój treści i usług udostępnianych poprzez tę infrastrukturę,
3. wiedza i umiejętności pozwalające na tworzenie, udostępnianie oraz wykorzystywanie informacji i usług elektronicznych.

Niniejszy dokument ma na celu zaprogramowanie rozwoju społeczeństwa informacyjnego w Gminie Łodygowice na lata 2007-2013. Pozostaje on w spójności z polityką prowadzoną w tym zakresie na poziomie europejskim, krajowym i regionalnym, która zakłada świadome wykorzystanie innowacyjnych technologii informacyjnych i komunikacyjnych dla rozwoju społecznego i gospodarczego.

Warunkiem realizacji projektów opisanych w niniejszej Strategii jest pozyskanie zewnętrznych środków pomocowych i zabezpieczenie wkładu własnego z budżetu Gminy.

2. Kierunki rozwoju społeczeństwa informacyjnego ujęte w dokumentach strategicznych unijnych i krajowych

2.1. i2010 – Europejskie społeczeństwo informacyjne na rzecz wzrostu i zatrudnienia

Obecnie zwraca się uwagę na trzy czynniki wyjaśniające potrzebę nowej inicjatywy Unii Europejskiej w zakresie społeczeństwa informacyjnego:

- *Nowe wyzwania:* Społeczeństwo informacyjne przechodzi z fazy pilotażowej w fazę szerokiego wykorzystania. Od 2000 roku daje się łatwo zauważyć zmiany w kontekście telekomunikacji nie tylko z technologicznego, lecz także gospodarczego punktu widzenia.
- Niedawno zakończył się *program operacyjny eEurope 2005*. Naturalną konsekwencją jest dyskusja dot. przyszłości społeczeństwa informacyjnego na szczeblu europejskim.
- *Odnowiona Strategia Lizbońska:* Ubiegły rok upłynął pod znakiem rewizji Strategii Lizbońskiej. Raport W. Koka zawiera poważną rekomendację dla Europy: *Aby osiągnąć w przyszłości rozwój gospodarczy, UE potrzebuje zrównoważoną i całościową strategię opartą na rozwoju sektora ICT i dyfuzji telekomunikacji do wszystkich sektorów gospodarki. Zogniskowanie na technologiach telekomunikacyjnych w odnowionej Strategii Lizbońskiej jest oparte na znaczącej roli wiedzy i innowacji.*

W listopadzie 2004 roku, Komisja Europejska wydała Komunikat w sprawie wyzwań stojących przed społeczeństwem informacyjnym w Europie do roku 2010. Komunikat podkreśla potrzebę wzrostu badań i inwestycji w ICT i promocję odpowiedzialności za społeczeństwo informacyjne wśród sektorów publicznego i prywatnego. Komunikat ten był przedmiotem dyskusji podczas grudniowego posiedzenia Rady Telekomunikacyjnej i regulacja Rady zobligowała Komisję do przygotowania kontynuacji eEurope 2005 Action Plan. Komisja zaproponowała całościową strategię komunikacyjną w czerwcu 2005 roku.

W ramach Komunikatu, Komisja Europejska proponuje nowe ramy strategiczne, nazwane „i2010 - Europejskie społeczeństwo informacyjne do 2010 r.”, w których określa szeroką

strategię polityki w omawianej dziedzinie. Propozycja ta wspiera otwartą i konkurencyjną gospodarkę cyfrową oraz podkreśla rolę ICT jako czynnika wspierającego integrację społeczną

i podnoszącego jakość życia. Jako kluczowy element odnowionego partnerstwa lizbońskiego na rzecz wzrostu i zatrudnienia, strategia i2010 będzie wspierać zintegrowane podejście w unijnej polityce dotyczącej społeczeństwa informacyjnego.

Na podstawie kompleksowej analizy wyzwań stojących przed społeczeństwem informacyjnym, a także na podstawie obszernych konsultacji z zainteresowanymi stronami w sprawie poprzednich inicjatyw i instrumentów,¹ Komisja proponuje następujące trzy priorytety europejskiej polityki w dziedzinie społeczeństwa informacyjnego i mediów:

- ukończenie jednolitej europejskiej przestrzeni informacyjnej wspierającej otwarty i konkurencyjny rynek wewnętrzny w dziedzinie społeczeństwa informacyjnego i mediów;
- wzmocnienie innowacji i inwestycji w badaniach nad ICT, mające na celu wspieranie wzrostu oraz tworzenie nowych i lepszych miejsc pracy;
- stworzenie integracyjnego europejskiego społeczeństwa informacyjnego, które przyczyni się do wzrostu i powstawania nowych miejsc pracy w sposób zgodny z zasadami zrównoważonego rozwoju, stawiając na pierwszym miejscu lepszy poziom usług publicznych i jakość życia.

Celem trzeciego w/w priorytetu jest *Integracyjne społeczeństwo informacyjne oferujące wysokiej jakości usługi publiczne i przyczyniające się do poprawy jakości życia*, który Komisja Europejska będzie realizowała poprzez m. in.:

- wydając wytyczne na rzecz poszerzenia geograficznego zasięgu usług szerokopasmowych,
- wspierając bardziej przejrzyste, bardziej dostępne i mniej kosztowne usługi publiczne oparte na ICT,

¹ Inicjatywy eEuropa oraz komunikat w sprawie przyszłości europejskiej polityki regulacyjnej w dziedzinie mediów audiowizualnych (communication on the future of European audiovisual regulatory policy), COM(2003) 784.

- inicjując wzorcowe inicjatyw ICT w obszarach największych wyzwań społecznych: na potrzebach starzejącego się społeczeństwa, bezpiecznym i czystym transporcie oraz różnorodności kulturowej,²

W podsumowaniu Komunikatu zdefiniowała rolę wszystkich podmiotów zainteresowanych wprowadzaniem nowego początku strategii lizbońskiej kładąc główny nacisk na partnerstwo na rzecz wzrostu i zatrudnienia. Według zaleceń, jednostki samorządu terytorialnego oraz partnerzy przemysłowi powinny prowadzić otwarty i konstruktywny dialog, wspierając w ten sposób innowacyjne społeczeństwo oparte na wiedzy, zmierzać do zwiększenia poziomu inwestycji w technologie i badania nad ICT oraz podejmować konstruktywne działania w tych obszarach, w których występują krytyczne przeszkody utrudniające rozwój gospodarki cyfrowej.

2.2. Strategia kierunkowa rozwoju informatyzacji Polski do roku 2013 oraz perspektywiczna prognoza transformacji społeczeństwa informacyjnego do roku 2020

Zadania w zakresie informatyzacji oraz rozwoju społeczeństwa informacyjnego w Polsce do 2006 roku zostały wyznaczone w przyjętej przez Radę Ministrów w dniu 13 stycznia 2004 roku „Strategii informatyzacji Rzeczypospolitej Polskiej - ePolska na lata 2004 - 2006”. „Strategia kierunkowa rozwoju informatyzacji Polski w latach 2007 – 2013 oraz perspektywiczna prognoza transformacji społeczeństwa informacyjnego do roku 2020” stanowi prognozę na okres po zakończeniu obowiązywania Strategii ePolska. Poszerzenie horyzontu planistycznego przedstawiono w dwóch perspektywach, do roku 2013 oraz 2020.

Omawiany dokument strategiczny skupia się głównie na strategii informatyzacji na okres 2007-2013. Na ten okres przewidywany jest bowiem przełom związany z wejściem do fazy masowej implementacji nowych rozwiązań teleinformatycznych. Dlatego też, niejako z konieczności, perspektywa roku 2020 zarysowana została ogólnie.

² Komunikat Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów, i2010 – Europejskie społeczeństwo informacyjne na rzecz wzrostu i zatrudnienia, COM(2005) 229 końcowy

Cele procesu informatyzacji kraju w perspektywie roku 2013 zostały zdefiniowane następująco:

- zlikwidowanie zjawiska „wykluczenia cyfrowego” w zagrożonych grupach społecznych i obszarach geograficznych – sprowadzenie do poziomu marginalnego,
- wzrost penetracji wielokanałowego dostępu do szerokopasmowego Internetu do poziomu ponad 90 % powierzchni kraju i co najmniej 75% populacji,
- dalsze wzmocnienie infrastruktury teleinformatycznej nauki umożliwiające aktywne uczestnictwo wszystkich jednostek naukowych w nowych formach aktywności jak np. wirtualne organizacje naukowe,
- stworzenie wewnętrznej, bezpiecznej sieci administracji publicznej (centralnej i samorządowej) docierającej do wszystkich jednostek administracji w całym kraju,
- stworzenie ogólnokrajowych, wielokanałowych zintegrowanych platform świadczenia usług elektronicznych administracji wykorzystujących podpis cyfrowy i identyfikator elektroniczny, w tym platform usług specjalizowanych (jak eTurystyka, eTransport),
- wdrożenie systemu identyfikacji obywatela bazującego na wielofunkcyjnych dokumentach osobistych, stworzenie warunków do uruchomienia systemów eDemokracji,
- zapewnienie bezpiecznego i skutecznego dostępu online do wszystkich rejestrów państwowych i systemów ewidencyjnych administracji publicznej,
- zwiększenie dostępności do systemu usług elektronicznych w Polsce świadczonych zarówno przez sektor publiczny, jak i prywatny do poziomu co najmniej 80 % usług – w przypadku administracji 100 % usług świadczonych online,
- osiągnięcie 95% wskaźnika dostępności i 90% wskaźnika nasycenia dla telewizji cyfrowej,
- zwiększenie dostępności polskich zasobów cyfrowych w wersji wielojęzycznej w Internecie – minimum 80% zasobów dostępnych dodatkowo w przynajmniej jednym języku oficjalnym UE (obok polskiego),
- stworzenie warunków dla powszechności edukacji teleinformatycznej. Wzrost liczby użytkowników wykorzystujących Internet w celach szkoleniowych i edukacyjnych do poziomu minimum 75 %,

- wzrost liczby przedsiębiorstw wykorzystujących aplikacje eLearning w doskonaleniu zawodowym swoich pracowników do ponad 90 %.

Wśród priorytetów do roku 2013 zostały wymienione:

- zapewnienie wszystkim obywatelom i przedsiębiorcom infrastruktury dostępu do usług drogą elektroniczną,
- rozwój szerokiej i wartościowej oferty usług dostępnych w Internecie i cyfrowych mediach audiowizualnych,
- rozwój zasobów cyfrowych,
- powszechna edukacja na rzecz społeczeństwa informacyjnego.

3. Rozwój społeczeństwa informacyjnego oraz problemy występujące na terenach wiejskich w aspekcie technologii informatycznych

3.1. Wykorzystanie technologii informacyjno-telekomunikacyjnych w 2006 r.³

W kwietniu 2006 r. Główny Urząd Statystyczny przeprowadził trzecią rundę badań wykorzystania technologii informacyjno-telekomunikacyjnych (ICT) w przedsiębiorstwach sektora niefinansowego i finansowego oraz w gospodarstwach domowych zgodnie z metodologią Eurostatu umożliwiającą uzyskanie porównywalnych wyników wśród krajów członkowskich UE.

Wyniki tych badań pokazały, że prawie we wszystkich dziedzinach życia społecznego i gospodarczego można zauważyć wzrost wykorzystania nowoczesnych technologii informacyjno-telekomunikacyjnych (ICT).

Z roku na rok przybywa gospodarstw domowych wyposażonych w komputery, telefony komórkowe oraz posiadających dostęp do Internetu. W tej ostatniej grupie szybko rośnie udział gospodarstw domowych posiadających łącza szerokopasmowe, co sprzyja bardziej intensywnemu korzystaniu z globalnej sieci i różnorodnych usług świadczonych za pomocą Internetu, w tym na przykład handlu elektronicznego.

Tabela 1. Odsetek gospodarstw domowych i przedsiębiorstw wykorzystujących ICT w 2006 r.

	Gospodarstwa domowe	Przedsiębiorstwa
Wyposażenie w komputery	45%	93%
Dostęp do Internetu	36%	89%
w tym dostęp szerokopasmowy	22%	46%

³ Opracowano na podstawie danych GUS

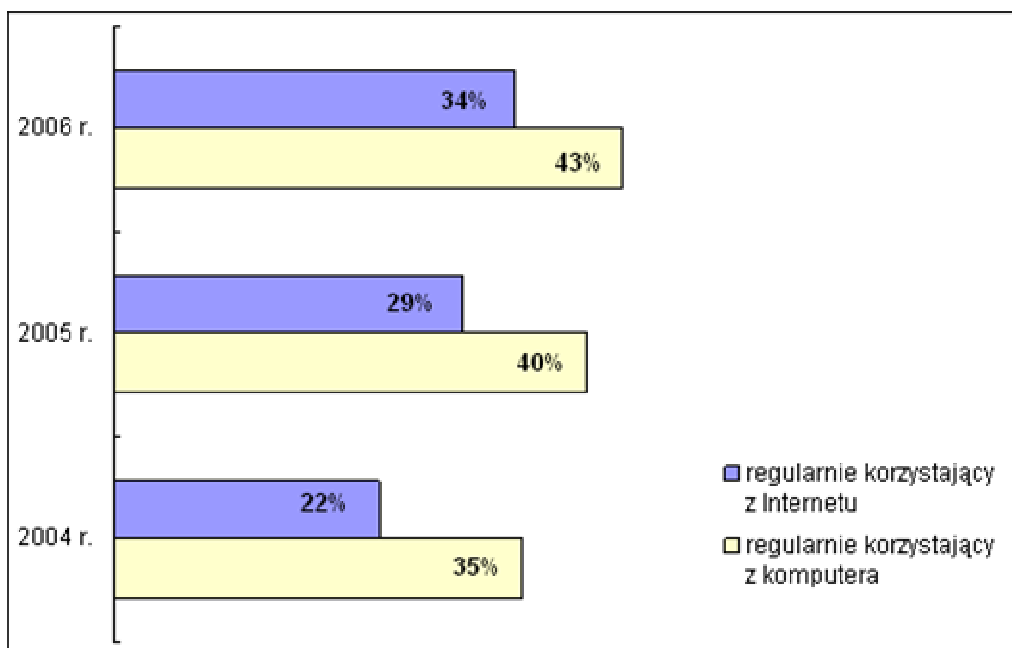
W kwietniu 2006 r. około 64% gospodarstw domowych wskazało na nieposiadanie dostępu do Internetu. Najpoważniejszym powodem był brak potrzeby korzystania z sieci, a następnym w kolejności - względy ekonomiczne (zbyt wysokie koszty sprzętu i dostępu).

Odsetek przedsiębiorstw wykorzystujących komputery w styczniu 2006 r. utrzymał się niemal na tym samym poziomie (93%), jaki obserwowano w dwóch poprzednich latach. Blisko 90% przedsiębiorstw miało także dostęp do Internetu, a 46% korzystało z łączy szerokopasmowych. W gospodarstwach domowych natomiast dwa na trzy łącza internetowe były szerokopasmowe.

Odsetek pracowników firm regularnie korzystających z komputerów w pracy (co najmniej raz w tygodniu) pozostał na tym samym poziomie, co w roku ubiegłym - 38%.

W I kwartale 2006 r. udział osób w wieku 16-74 lat regularnie korzystających z komputerów wyniósł 43%, a z Internetu - 34%.

Wykres 2. Odsetek osób korzystających regularnie (co najmniej raz w tygodniu) z komputera i Internetu w latach 2004-2006

Najczęstszą przyczyną korzystania z Internetu (niezwiązaną z działalnością zawodową) było komunikowanie się poprzez e-mail, komunikatory internetowe, rozmowy telefoniczne przez Internet, branie udziału w czatach i forach dyskusyjnych. Z tego rodzaju wymiany informacji korzystało 34% osób w wieku 16-74 lat. Co czwarta osoba poszukiwała w Internecie informacji o towarach lub usługach, natomiast co szósta - pobierała z sieci gry, filmy, muzykę lub brała udział w grach internetowych, czytała lub pobierała czasopisma dostępne on-line.

Ponad 12% mieszkańców Polski dokonywało zakupów przez Internet. Udział ten w ciągu ostatnich dwóch lat wzrósł o 7 pkt proc. Łączna wartość towarów i usług zakupionych w sieci od maja 2005 r. do końca kwietnia 2006 r. przekroczyła 2,7 mld zł, a średnia wartość zamówienia przypadająca na jedną osobę dokonującą zakupów wyniosła około 750 zł.

Z tej formy dokonywania zakupów coraz chętniej korzystały również firmy - w ciągu dwóch ostatnich lat odsetek przedsiębiorstw kupujących w sieci wzrósł z 17% w 2004 r. do 23% w 2005 r.

Rozwijała się także sprzedaż internetowa i to zarówno na rynku pierwotnym, jak i wtórnym - 5% osób w Polsce sprzedawało za pomocą sieci. Co czternaste przedsiębiorstwo działające na rynku polskim korzystało z internetowych kanałów zbytu. Ta forma sprzedaży była najpopularniejsza wśród dużych firm, z których 12% handlowało w sieci.

Systematycznie rosły umiejętności informatyczne Polaków - 44% wszystkich mieszkańców kraju w wieku 16-74 lat potrafiło kopiować lub przenosić pliki, 30% umiało wysyłać e-maile z załącznikami, a prawie 25% posiadało umiejętności potrzebne do korzystania z arkusza kalkulacyjnego. Na podobnym poziomie jak w latach 2004-2005 utrzymywał się odsetek użytkowników z zaawansowanymi umiejętnościami informatycznymi. W kwietniu 2006 r. wśród badanych osób - 8% potrafiło utworzyć stronę internetową, a 5% - napisać program komputerowy w specjalistycznym języku programowania.

Korzystanie z ICT i zasobów światowej sieci komputerowej było znacznie zróżnicowane, zarówno wśród przedsiębiorstw, jak i gospodarstw domowych i mieszkających w nich osób.

Największe różnice związane były z wysokością dochodów przypadających na gospodarstwo domowe, wiekiem i poziomem wykształcenia osób oraz miejscem zamieszkania. Większość osób z gospodarstw o najwyższych dochodach, uczniów i studentów oraz osób w wieku 16-34 lata z wyższym wykształceniem mieszkających w dużych miastach miało dostęp do nowoczesnych technologii informacyjnych. Największy odsetek użytkowników komputera i Internetu zaobserwowano wśród uczniów i studentów, gdzie wyniósł on odpowiednio 99% i 97%, przy czym około 90% osób w tej grupie regularnie z nich korzystało.

W niewystarczającym stopniu natomiast miały do nich dostęp osoby z najuboższych gospodarstw domowych, po 55 roku życia, emeryci lub renciści albo bezrobotni, mieszkający na wsi. Jednak i tu odnotowano istotny postęp. W ciągu trzech ostatnich lat odsetek mieszkańców wsi regularnie korzystających z globalnej sieci podwoił się z 11% w II kwartale 2004 r. do 22% w I kwartale 2006 r.

Wśród przedsiębiorstw liderami w wykorzystaniu ICT są firmy z branży informatycznej, sektora finansowego oraz prowadzących działalność filmową, radiową i telewizyjną. Zaznacza się też wyraźna przewaga firm dużych, o liczbie pracujących od 250 osób.

3.2. Bariery w rozwoju informatyzacji występujące na terenach wiejskich

Mimo pewnego postępu dokonanego w ostatnich latach, stan wyposażenia teleinformatycznego obszarów słabo zurbanizowanych pozostawia w dalszym ciągu wiele do

życzenia. Co więcej, niedostatki tu obserwowane zmieniły istotnie swój charakter: na ciągle niewystarczającą gęstość telefoniczną nałożyły się zróżnicowania jakościowe między obszarami miejskimi i wiejskimi w zakresie oferty nowoczesnych usług i jakości ich realizacji. Dostęp do nowoczesnych usług teleinformatycznych (do Internetu w szczególności) jest tu daleko bardziej ograniczony.

Na obszarach o wiejskich występują trzy rodzaje ograniczeń w posługiwaniu się nowoczesnymi środkami komunikacji elektronicznej. Są to:

- Ograniczenie dostępu, wynikające z braków środków technicznych, technologicznych, a także z przyczyn ekonomicznych. Wiąże się to w pierwszym rzędzie z rozproszeniem geograficznym potencjalnych użytkowników, małą gęstością zaludnienia oraz ograniczoną zdolnością nabywczą mieszkańców obszarów wiejskich, co utrudnia działalność inwestycyjną. Występują też niedostatki uregulowań związanych z branżą telekomunikacyjną.
- Ograniczenie użytkowania, związane z brakiem wiedzy lub przekonania o korzyściach (w tym ekonomicznych), jakie daje posługiwanie się środkami teleinformatyki, a także wynikające z konieczności nauczania się posługiwania się tymi środkami i poniesienia niezbędnych kosztów na odpowiednie wyposażenie terminalowe i instalacyjne.
- Ograniczenie oferty, wynikające z niedostatków rynkowych i niewystarczającej promocji prorozwojowej. Ekonomiczna nieopłacalność inwestycji teleinformatycznych z jednej strony i promowana formuła powszechnej usługi i powszechnego dostępu z drugiej, powodują potrzebę tworzenia dla tych obszarów szczególnych rozwiązań organizacyjnych i regulacji prawnych.

Drogą do pokonania tych barier wydaje się być przyjęcie strategii rozwojowej angażującej instytucje oraz środki publiczne i prywatne w partnerskich przedsięwzięciach rozwojowych, a także tworzenie lokalnego ekonomicznego zapotrzebowania na usługi telekomunikacyjne i informatykę. Dobrym kierunkiem działania jest w tym zakresie pobudzanie lokalnej przedsiębiorczości, m.in. przez lokowanie filii przedsiębiorstw w terenach nieurbanizowanych czy organizowanie na nich doraźnych imprez i przedsięwzięć (wyjazdowe konferencje, szkolenia itp.) Trzeba podjąć na poziomie kraju konsekwentne starania o skuteczną eliminację tych ograniczeń przez wprowadzanie stosownych rozwiązań w ramach reformowania państwa.

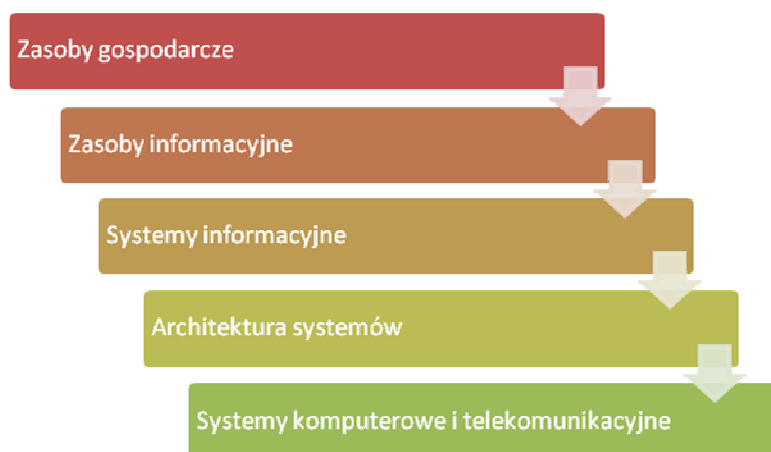
Strategia rozwoju informatyzacji w obszarach nieurbanizowanych (wiejskich), jeśli ma być skuteczna, musi odnosić się nie tylko do problemów ekonomicznych, ale również, a może przede wszystkim, uwzględniać różnorodne sposoby pokonania barier użytkowania i pobudzania zapotrzebowania na teleinformatykę. Szczególnie ważną rolę odgrywa tu działalność edukacyjna. Ponieważ działalność taka nie będzie raczej uprawiana przez operatorów telekomunikacyjnych (z wyjątkiem być może marketingu), to rolę zainteresowanych środowisk lokalnych i zewnętrznych jest inicjowanie wspomnianych przedsięwzięć obejmujących zastosowanie teleinformatyki oparte na lokalnych możliwościach (szkoły, ośrodki zdrowia, lokalne organizacje), a także przyciąganie zainteresowania instytucji, przedsiębiorstw i osób z obszarów miejskich.

Szeroko rozumiana edukacja wydaje się stanowić podstawowy problem wymagający rozwiązania, jeśli chcemy budować zdrowy rynek telekomunikacyjny w obszarach wiejskich. Dlatego też należy uruchomić odpowiednie programy szkoleniowe, najlepiej oparte na systemie lokalnych centrów teleinformatycznych i komputerowych pracowni szkolnych, które powinny stanowić podstawowy element wyposażeniowy strategii rozwoju telekomunikacji w obszarach wiejskich.

3.3. Struktura zasobów informacyjnych

W celu właściwego zrozumienia zasięgu i istoty informatyzacji gminy poniższej przedstawiono na rysunku strukturę zasobów informacyjnych

Rys. nr 1 Struktura zasobów informacyjnych

4. Informatyczna sytuacja Gminy Łodygowice

4.1. Sytuacja informatyczna urzędu

Sytuacja informatyczna urzędu na dzień 10 kwietnia 2007 r, przedstawia się według poniższej specyfikacji:

- Sieć komputerowa

Stanowiska w urzędzie połączone są w sieć wewnętrzną. Sieć obsługiwana jest przez system Windows Server – Small Business 2003 PL.

- Dostęp do Internetu

W urzędzie wszystkie stanowiska komputerowe posiadają dostęp do Internetu – Neostrada TP – 6 Mb/s.

Pracownicy korzystają z różnych przeglądarek i klientów poczty:

- Internet Explorer,
- Mozilla Firefox
- Opera
- Outlook Express,

- Poczta elektroniczna

Urząd posiada własny adres mailowy: gmina@lodygowice.pl (serwer poczty elektronicznej utrzymywany jest przez firmy zewnętrzne), również część pracowników urzędu posiada skrzynki email. Poczta elektroniczna wykorzystywana jest jako środek komunikacji z klientami.

- Sprzęt komputerowy i oprogramowanie

Pracownicy mają do dyspozycji 21 stanowisk komputerowych - system: Windows XP - 17 stanowisk, Windows 2000 – 2 stanowiska, Windows 98 – 2 stanowiska. Większość stacji roboczych wyposażona jest w pakiet biurowy MS Office, występuje także Open Office.

Programy:

- program do obsługi księgowości
- podatki - Ratusz
- ewidencja ludności
- program do zezwoleń alkoholowych
- program do ewidencji działalności gospodarczej
- graficzny – Corel
- antywirusowe – na każdym stanowisku komputerowym (Norton, Kaspersky, MksVir)
- dowody osobiste (ministerstwo) SWDO

Gmina posiada 2 portale internetowe: Gminny - www.lodygowice.pl

BIP - www.uglodygowice.bip.org.pl

Istotnym elementem powyższego systemu informatycznego jest Biuletyn Informacji Publicznej (BIP). Stanowi on ważne źródło do uzyskania przez wszystkich obywateli spójnej, pełnej i aktualnej informacji publicznej. Gmina, jako jednostka zobowiązana ustawą do prowadzenia BIP-u, publikuje na tej stronie następujące informacje:

- swój status prawny;

- przedmiot działania i kompetencje;
- organy i osoby sprawujące funkcje i ich kompetencje;
- majątek, którym dysponuje;
- tryb działania;
- sposoby przyjmowania i załatwiania spraw;
- informacje o prowadzonych rejestrach, ewidencjach i archiwach oraz o sposobach i zasadach udostępniania danych w nich zawartych;
- oświadczenia majątkowe osób zobowiązanych do złożenia takich oświadczeń.

4.2. Sytuacja informatyczna szkół

Sytuacja informatyczna szkół na dzień 10 kwietnia 2007 r, przedstawia się według poniższej specyfikacji.

SZKOŁA ODSTAWOWA NR 1

im. Królowej Jadwigi

Łodygowice ul. Okrężna 1

LICZBA KOMPUTERÓW : **20**

LICZBA KOMPUTERÓW

PODŁĄCZONA DO INTERNETU: **18**

SZYBKOŚĆ PRZESYŁU

DANYCH PRZEZ IT: **1024 Kb/s**

GIMNAZJUM NR. 1

Łodygowice ul. Okrężna 1

LICZBA KOMPUTERÓW: **20 w sali komputerowej**
4 w centrum informacji multimedialnej
1 przenośny

LICZBA KOMPUTERÓW

PODŁĄCZONA DO INTERNETU: **wszystkie**

RODZAJ PODŁĄCZENIA DO

INTERNETU: **Neostrada**

SZYBKOŚĆ PRZESYŁU

DANYCH PRZEZ IT: **2 Mb/S**

ZESPÓŁ SZKÓŁ

OGÓLNOKSZTAŁCĄCYCH

Im. Wł. Jagiełły

Łodygowice ul Piłsudskiego 121

LICZBA KOMPUTERÓW: **56**

LICZBA KOMPUTERÓW

PODŁĄCZONA DO INTERNETU: **22**

RODZAJ PODŁĄCZENIA: **Radiowe**

SZYBKOŚĆ PRZESYŁU: **2 Mb/S**

SZKOŁA PODSTAWOWA

im. Jana Pawła II

ul. T. Kościuszki 120

Pietrzykowice

LICZBA KOMPUTERÓW: **11**

LICZBA KOMPUTERÓW

PODŁĄCZONYCH DO INT.: **11**

RODZAJ PODŁĄCZENIA: **Szerokopasmowe**

SZYBKOŚĆ PRZESYŁU: **4 Mb/S**

GIMNAZJUM

W PIETRZYKOWICACH

LICZBA KOMPUTERÓW: **12**

LICZBA KOMPUTERÓW

PODŁĄCZONA DO INT.: **12**

RODZAJ PODŁĄCZENIA: **Szerokopasmowe**

SZYBKOŚĆ PRZESYŁU: **2 Mb/S**

ZESPÓŁ SZKOLNO PRZEDSZKOLNY

SZKOŁA PODSTAWOWA

Im. Kornela Makuszyńskiego

PUBLICZNE PRZEDSZKOLE

Zarzecza ul St. Staszica 8

LICZBA KOMPUTERÓW : **10 + 2 W SEKRETARIACIE**

LICZBA PODŁĄCZONYCH

DO INTERNETU: **10 + 1 W SEKRETARIACIE**

RODZAJ PODŁĄCZENIA: **Neostrada**

SZYBKOŚĆ PRZESYŁU: **2 Mb/S**

SZKOŁA PODSTAWOWA

Bierna ul Szkolna 10

LICZBA KOMPUTERÓW: **Brak**

5. Analiza strategiczna SWOT w aspekcie rozwoju informacyjnego gminy

Analiza SWOT jest jedną z podstawowych metod analizy strategicznej, może być także wykorzystywana w działalności doradczej (*consulting*) jako technika diagnozy organizacji. Można ją stosować w poszczególnych sferach funkcjonowania firmy, np. w marketingu, finansach, produkcji. Nazwa metody jest akronimem angielskich słów *strengths* (mocne strony), *weaknesses* (słabe strony), *opportunities* (szanse potencjalne lub zaistniałe w otoczeniu), *threats* (zagrożenia prawdopodobne lub istniejące w otoczeniu).

W praktyce należy sklasyfikować wszystkie czynniki mające wpływ na bieżącą i przyszłą pozycję organizacji. Istnieją dwa kryteria klasyfikacji: zewnętrzne w stosunku do organizacji i mające charakter uwarunkowań wewnętrznych oraz wywierające wpływ negatywny lub pozytywny na organizację. Ze skrzyżowania tych dwóch podziałów powstają 4 kategorie SWOT.

Przeprowadzając analizę trzeba dokonać diagnozy - określić silne i słabe strony firmy oraz prognozy - opisać szanse i zagrożenia.

- **MOCNE STRONY** (czynniki wewnętrzne pozytywne) - atuty to walory organizacji, które w sposób pozytywny wyróżniają ją w otoczeniu i spośród konkurencji.
- **SŁABE STRONY** organizacji (wewnętrzne negatywne) - są konsekwencją ograniczeń zasobów i niedostatecznych kwalifikacji. Każda organizacja posiada aspekty funkcjonowania, które ograniczają jej sprawność, ale szybkie i obiektywne rozpoznanie oraz zdefiniowanie może łatwo ograniczyć ich negatywny wpływ.
- **SZANSE** (zewnętrzne pozytywne) - to zjawiska i tendencje w otoczeniu, które odpowiednio wykorzystane staną się impulsem do rozwoju oraz osłabiają zagrożenia.
- **ZAGROŻENIA** (zewnętrzne negatywne) - to wszystkie czynniki zewnętrzne, które postrzegamy jako bariery dla rozwoju firmy, utrudnienia, dodatkowe koszty działania.

W efekcie analizy otrzymujemy cztery listy : silnych stron organizacji (które należy wzmacniać), słabych stron (które trzeba niwelować), szans (które należy wykorzystywać), oraz zagrożeń (których należy unikać).

Kolejnym krokiem jest sporządzenie syntezy, która wytycza strategiczne cele organizacji. Dokonuje się jej sumując ilość szans i zagrożeń oraz mocnych i słabych stron. Na tej podstawie można określić zakres możliwych, dopuszczalnych i wykonalnych strategii

Wewnętrzna siła, mocne strony	Wewnętrzna słabość, słabe strony
<ul style="list-style-type: none"> • dobre wyposażenie szkół, urzędu i jednostek gminnych w sprzęt komputerowy • istnienie dobrze wyposażonego w sprzęt komputerowy Urzędu Gminy • portal internetowy www.lodygowice.pl • aktywne wsparcie procesu informatyzacji przez administrację samorządową • przygotowanie urzędu do pozyskania środków unijnych • opracowanie niniejszej strategii 	<ul style="list-style-type: none"> • brak komputerów w większości gospodarstw domowych • brak Internetu szerokopasmowego w ponad 90% gospodarstw • brak Internetu w miejscach publicznych • całkowity brak technicznej możliwości szerokopasmowego dostępu do Internetu na większości obszaru gminy • duża liczba jednostek publicznych, nie posiadających szerokopasmowego Internetu • brak wystarczającej ilości publicznych punktów dostępu do Internetu w różnych częściach gminy • niewystarczające umiejętności mieszkańców w zakresie obsługi komputera • brak wykorzystania materiałów elektronicznych w edukacji oraz brak stron internetowych szkół • słaba informatyzacja urzędu, niewiele usług i informacji dostępnych online dla obywateli
Zewnętrzne możliwości (szanse)	Zewnętrzne zagrożenia
<ul style="list-style-type: none"> • dobre położenie gminy i bogata infrastruktura budowlana 	<ul style="list-style-type: none"> • niskie dochody mieszkańców nie pozwalające na zakup sprzętu

<ul style="list-style-type: none"> • możliwość uzyskania wsparcia na inwestycje związane z informatyką z programów operacyjnych na lata 2007-2013 • możliwość uzyskania wsparcia na szkolenia związane z informatyką z programów operacyjnych na lata 2007-2013 • nacisk na rozwój społeczeństwa informacyjnego ze strony Unii Europejskiej 	<p>komputerowego oraz łącza do Internetu</p> <ul style="list-style-type: none"> • wysokie bezrobocie • utrzymujące się wysoki poziom cen dostępu do Internetu • opór społeczeństwa przed zmianami (uwarunkowania społeczno-kulturalne) • brak dostatecznej konkurencji pomiędzy dostawcami usług IT
--	---

6. Cele informatyzacji w Gminie Łodygowice

Cel główny:

Ustawiczny rozwój społeczno-gospodarczy Gminy Łodygowice poprzez rozwijanie społeczeństwa informacyjnego i realizację projektów o charakterze informatycznym.

Cele strategiczne:

1. Zapewnienie powszechnego dostępu do Internetu.
2. Zwiększenie poziomu wiedzy i aktywności mieszkańców w zakresie technologii informatycznych i telekomunikacyjnych.
3. Stymulowanie rozwoju treści i usług dostępnych online w następujących dziedzinach:
 - a. Życie gospodarcze
 - b. Edukacja i kultura
 - c. Administracja

Cel 1. Zapewnienie powszechnego dostępu do Internetu

Rozbudowa dostępu do Internetu jest zadaniem priorytetowym, ponieważ istnienie sieci teleinformatycznej warunkuje spełnienie wszystkich pozostałych celów.

W przypadku, gdy nie zostaną podjęte działania w tym zakresie, gminie grozi zjawisko wykluczenia cyfrowego, polegające na tym, że część społeczeństwa będzie pozbawiona możliwości aktywnego korzystania z nowoczesnych technologii. Spowodowałoby to, że budowane w ramach pozostałych celów usługi stałyby się dostępne jedynie dla uprzywilejowanej części społeczeństwa, według kryterium geograficznego (dostępność infrastruktury) i dochodowego (cena sprzętu i połączenia). Infrastruktura dostępowa powinna spełniać następujące cechy, ażeby można było uznać, że jest wystarczająca do osiągnięcia celu:

- całkowicie pokrywać swoim zasięgiem teren gminy
- dostęp powinien być szerokopasmowy (co najmniej w miejscach zaludnionych)

- każdy mieszkaniec powinien mieć możliwość wykupienia usługi dostępu szerokopasmowego w przystępnej cenie

Ponadto w różnych punktach gminy powinny znajdować się punkty publicznego dostępu do Internetu, które służyć będą osobom, nie posiadającym komputera lub połączenia do Internetu (np. z powodu niskich dochodów bądź zbyt niskiego zapotrzebowania nie uzasadniającego koniecznych w tym celu wydatków).

W ramach celu pierwszego przewiduje się od realizacji następujące **cele operacyjne**:

- rozwój sieci teleinformatycznej na terenie gminy*
- zwiększenie liczby punktów publicznego dostępu do Internetu w gminie - hotspoty*

Cel 2. Zwiększenie poziomu wiedzy i aktywności mieszkańców w zakresie technologii informatycznych i telekomunikacyjnych

W ramach tego celu należy wyeliminować wykluczenie cyfrowe spowodowane brakiem umiejętności posługiwania się komputerem i korzystania z Internetu wynikającym np. z wieku lub wykształcenia. Ponadto należy stymulować wykorzystanie technologii ICT przez mieszkańców w zakresie rozwoju osobistego, jak również w celu integracji i organizacji przedsięwzięć, komunikacji.

Miarą przewycięzania wykluczenia cyfrowego będzie odsetek ludzi umiejących korzystać z komputera i Internetu do różnych zastosowań. Powinien on docelowo wynosić 100% dla podstawowej obsługi (na dany moment czasowy; za 10 lat obsługa podpisu elektronicznego z pewnością będzie należeć do zagadnień elementarnych). Miarą wykorzystania ICT będzie odsetek ludności korzystającej z technologii ICT w różnych celach.

W ramach celu drugiego przewiduje się od realizacji następujące **cele operacyjne**:

- zwiększenie umiejętności podstawowej obsługi komputera wśród ludności,*
- zwiększenie wykorzystania pomocy multimedialnych oraz Internetu w edukacji szkolnej.*
- zwiększenie wykorzystania Internetu w edukacji dorosłych oraz w samokształceniu (nauka języków, kursy e-learning itp.),*
- zwiększenie wykorzystania usług elektronicznych przez mieszkańców,*
- rozwój form komunikacji opartych o Internet,*

- f) stymulowanie aktywności mieszkańców w samodzielnym kształtowaniu treści informacyjnych oraz usług dostępnych w Internecie,
- g) stymulacja rozwoju wiedzy specjalistycznej z zakresu informatyki na terenie gminy (budowa sieci, tworzenie stron internetowych, grafika).

Cel 3. Stymulowanie rozwoju treści i usług dostępnych online w następujących dziedzinach: życie gospodarcze, edukacja i kultura, administracja.

a) Życie gospodarcze

Informatyzacja gospodarki jest kluczem do zwiększenia jej konkurencyjności oraz zdobywania nowych rynków zbytu. W gminie Łodygowice najdynamiczniej rozwijającą się branżą gospodarczą jest turystyka, toteż na niej powinny się skoncentrować działania związane z informatyzacją, choć nie powinny one pomijać również innych gałęzi gospodarki takich jak rolnictwo, drobne usługi, handel itp. Informatyzacja gospodarki polega na wykorzystaniu technologii jako:

- źródła informacji gospodarczej,
- narzędzia promocji,
- taniego środka komunikacji,
- platformy transakcyjnej (dokonywanie rezerwacji, zamówień, płatności).

Miarą rozwoju elektronicznej gospodarki będzie przede wszystkim ilość i zawartość portali Internetowych związanych z gospodarką w gminie (ilość przedsiębiorców udostępniających informację teleadresową, prezentujących ofertę, sprzedających towary w Internecie), a także wykorzystanie tych portali przez klientów.

Ponadto istotnym elementem e-gospodarki są informacje zbiorcze, takie jak katalogi internetowe umożliwiające wyszukiwanie usług, a także prezentacja i promocja gminy jako atrakcyjnego ośrodka turystycznego i terenu inwestycyjnego.

b) Edukacja i kultura

Dalsza informatyzacja placówek kulturalno-oświatowych jest niezwykle istotna dla prawidłowego rozwoju społeczeństwa informacyjnego w gminie. Zmierza do podniesienia jakości kształcenia, udoskonalenia komunikacji na linii szkoła – rodzic – uczeń oraz przyczynia się do zainteresowania informatyką wśród młodzieży, ucząc samodzielnego i kreatywanego korzystania z technologii.

Ażeby można było powiedzieć, że informatyzacja placówek kulturalno-oświatowych została właściwie przeprowadzona, powinny być spełnione następujące kryteria:

- zwiększenie efektywności komunikacji poprzez elektroniczną wymianę informacji na linii szkoła – nauczyciel – uczeń,
- podniesienie jakości kształcenia (polepszenie wyników kształcenia) w wyniku informatyzacji placówek edukacyjnych,
- zwiększenie dostępności publikacji elektronicznych i materiałów multimedialnych w gminie (dla uczniów szkół, nauczycieli i pozostałych mieszkańców),
- samodzielna aktywność uczniów związana z informatyką.

c) Administracja

Informatyzacja administracji powinna ułatwić mieszkańcom korzystanie z usług urzędu, usprawnić funkcjonowanie tej instytucji oraz przyczynić się do promowania technologii społeczeństwa informacyjnego. Miarą sukcesu będzie:

- zwiększenie dostępności usług urzędowych i przyspieszenie załatwiania spraw w wyniku informatyzacji,
- zgodność e-administracji z obowiązującym prawem w zakresie społeczeństwa informacyjnego, a także ze strategiami i standardami krajowymi i unijnymi,
- faktyczne wykorzystanie usług elektronicznych urzędu przez obywateli
- budowa systemu informacji o terenie.

W ramach celu trzeciego przewiduje się od realizacji następujące **cele operacyjne**:

- a) rozszerzenie treści informacyjnych o gminie obecnych w Internecie, w szczególności o informację w obcych językach,
- b) umożliwienie podmiotom świadczącym usługi turystyczne kształtowania i rozwoju własnego serwisu internetowego,
- c) zapewnienie kompleksowej informacji turystyczno-gospodarczej dla przyjezdnych,
- d) wprowadzenie usług transakcyjnych w Internecie
- e) promocja obszaru turystycznego gminy w Internecie,
- f) stworzenie stron internetowych przez szkoły,
- g) wykorzystanie systemów informatycznych w szkołach w celu przeniesienia części komunikacji na platformę elektroniczną oraz usprawnienia zarządzania,

- h) stworzenie warunków do wykorzystania ICT przez bibliotekę i ośrodek kultury do prowadzenia własnych serwisów informacyjno-transakcyjnych,
- i) wdrożenie systemu elektronicznej administracji umożliwiającego załatwianie spraw urzędowych przez Internet

Osiągnięcie powyższych celów możliwe będzie poprzez wspieranie przez samorząd lokalny następujących działań:

- I. Promocja wykorzystania Internetu w życiu codziennym i zawodowym wśród mieszkańców gminy.
- II. Realizowanie projektów pilotowych w zakresie wykorzystania i rozwoju Internetu.
- III. Wspieranie lokalnych przedsiębiorców internetowych.
- IV. Wspieranie lokalnych przedsiębiorców w staraniach o dostęp do odpowiednich usług internetowych, rozwój infrastruktury telekomunikacyjnej i politykę prorozwojową.
- V. Rozbudowywanie usług informacyjnych Internetu ukierunkowanych na potrzeby wiejskie.
- VI. Stymulowanie rozwoju możliwości internetowych w zakresie edukacji.
- VII. Stymulowanie rozwoju możliwości internetowych w zakresie turystyki i agroturystyki.
- VIII. Upowszechnianie wiedzy o Internecie i przekonania o jego przydatności.
- IX. Wspieranie rozwoju infrastruktury bezprzewodowego Internetu w Gminie Łodygowice.
- X. Wspieranie internetowych aplikacji i usług informacyjnych kreatywnych z punktu widzenia rozwoju gminy.

Realizacja powyższych celów szczegółowych pozwoli na osiągnięcie następujących zagadnień strategicznych z punktu widzenia gminy:

- zwiększenie atrakcyjności turystycznej gminy,
- zwiększenie ilości gospodarstw agroturystycznych,
- poprawę konkurencyjności sektora MSP i zwiększenie sprzedaży produktów i usług,

- polepszenie poziomu życia mieszkańców poprzez udostępnienie sieci teleinformatycznej i rozwój usług społeczeństwa informacyjnego,
- zwiększenie poziomu wiedzy i kwalifikacji mieszkańców,
- aktywizację i integrację mieszkańców,
- wzmocnienie i promocję lokalnej tożsamości kulturowej.

Ponadto realizacja zadań informatycznych wpłynie na rozwój gminy, w szczególności w kluczowych obszarach strategicznych takich jak:

- turystyka,
- edukacja,
- kultura,
- rolnictwo.
- administracja samorządowa,

7. Kluczowe warunki dla osiągnięcia celów strategicznych

7.1. Zapewnienie powszechnego dostępu do Internetu

Szerokopasmowa infrastruktura teleinformatyczna powinna docelowo objąć całą gminę. Przewiduje się stworzenie infrastruktury przez władze samorządowe, z wykorzystaniem dofinansowania unijnego. Infrastruktura powinna w pierwszej kolejności objąć rejony, gdzie nie ma dostępu do Internetu przez usługę Neostrada TP. Poważnym problemem jest rozproszenie odbiorców usługi – dlatego do dostarczenia sygnału do domów planuje się wykorzystać technologie bezprzewodowe (drogę radiową).

Można wykonać sieć dostępową w dwóch wariantach:

- w standardzie 802.16 – Wimax
- w standardzie 802.11 b/g

Technologia radiowa LMDS nie jest w ogóle brana pod uwagę, ponieważ nadaje się ona dla obszarów miejskich o wysokiej gęstości zaludnienia – daje wysoką przepustowość na małym obszarze, przy wysokim koszcie sprzętu.

Technologia Wimax jest standardem stosunkowo nowym, dynamicznie się rozwijającym, choć na chwilę obecną wciąż jeszcze stosunkowo drogim (cena najtańszego urządzenia odbiorczego wynosi około 800 zł, a średniej klasy 1500 zł, zaś kompletnej stacji bazowej wraz z anteną dookólną złożoną z 1 sektora wynosi ok. 30 tys. zł, zaś złożonej z 4 sektorów, co gwarantuje większą pojemność sieci to już ponad 70 tys. zł). Jej atutem jest znaczna przepustowość – teoretycznie (przy idealnej widoczności punktów: nadawczego i odbiorczego) do 70 Mbps przy równoczesnym sporym zasięgu – nawet do kilkudziesięciu kilometrów (należy pamiętać, że wraz ze wzrostem odległości maleją parametry transmisji), a także możliwość pracy bez zachowania linii widoczności do kilku kilometrów (przy sprzyjających warunkach terenowych). Sieć WiMax można zbudować w oparciu o pasmo licencjonowane 3,5 - 3,7 GHz, ewentualnie – pasmo wolne 5,9 GHz. Korzystniejsze, z punktu widzenia jakości połączeń, byłoby wykorzystanie pasma koncesjonowanego ze względu na ochronę przed zakłóceniami. Koszt koncesji ustalonej odpowiednim rozporządzeniem ministra właściwego ds. telekomunikacji wynosi obecnie 125 zł za 1 MHz widma rocznie (np. za jeden podwójny kanał radiowy o szerokości 3,5 MHz użytkowany na terenach wiejskich należy ponosić opłatę w wysokości 875 zł rocznie). Rezerwacji należy dokonać w Urzędzie

Komunikacji Elektronicznej (wcześniej URTiP). Dla zaspokojenia potrzeb zgłoszonych przez gminę Łodygowice niezbędne byłoby wykorzystanie minimum dwóch kanałów.

W przypadku zastosowania technologii WiMax jako głównego medium transmisji sygnału internetowego w gminie Łodygowice najprawdopodobniej konieczne byłoby postawienie nadajnika głównego w najwyższym punkcie gminy (wieża kościoła lub inny wysoki budynek, ewentualnie budowa dedykowanego masztu) i zastosowanie czterosektorowej (90°) anteny, która swym zasięgiem objęłaby teren całej gminy. Oczywiście terminale odbiorcze WiMax powinny znaleźć się w każdej wskazanej przez władze gminy lokalizacji i zostać zintegrowane z dotychczas istniejącą infrastrukturą teleinformatyczną. Powyższe wielkości stanowią jedynie szacunek, a ostateczne decyzje projektowo-kosztowe mogą zostać podjęte po wykonaniu dokładnego planowania radiowego na terenie całej gminy.

Technologia 802.11 b/g jest standardem już dobrze ugruntowanym; karta sieciowa obsługująca ten protokół jest już niemal standardowym wyposażeniem laptopów. Ceny pozostałych urządzeń (wyprodukowanych w Chinach lub innych krajach dalekiego wschodu) są niskie – odbiornik kosztuje kilkadziesiąt, zaś nadajnik o średnim zasięgu 200 metrów kilkaset złotych. Minusem standardu 802.11 jest mniejszy zasięg – nie większy niż kilka kilometrów przy zastosowaniu anten kierunkowych i oczywiście istnieniu linii widoczności. Przepustowość maksymalna wynosi 54Mbps, lecz wzrost odległości i przeszkody terenowe mogą powodować spadek nawet do 1 Mbps lub zakłócenia w transmisji.

W przypadku zastosowania technologii 802.11, ze względu na ukształtowanie terenu (różnice w położeniu nad poziomem morza poszczególnych punktów) konieczna byłaby instalacja kilkunastu nadajników kierunkowych oraz anten dookólnych w gminie (oczywiście w niektórych miejscach niezbędne byłby specjalne konstrukcje wsporcze, w tym maszty). Przybliżone (szacunkowe) koszty samych urządzeń (dolna półka cenowa) dla wskazanych lokalizacji to 20-30 tysięcy złotych.

Wycena przedsięwzięcia przemawia na korzyść technologii WiFi, choć wiąże się ona dużym ryzykiem w odniesieniu do finalnej jakości łącz radiowych i możliwymi zakłóceniami wynikającymi ze zmiennych warunków atmosferycznych.

Problemem pozostaje połączenie budowanej w ten sposób sieci do Internetu. Planuje się przyłączyć do światłowodu (należącego do TPSA) przechodzącego przez Łodygowice.

Sieć szkieletowa wewnątrz gminy mogłaby być oparta albo na radiowych łączach punkt-punkt (między masztem a pozostałymi) w standardzie 802.11, albo na połączeniach

światłowodowych (których średni koszt budowlany oscyluje na poziomie 120 tys. zł za 1 kilometr), jednakże uzyskana jakość łącz i przepustowość jest bardzo duża.

Rozważyć można również uruchomienie szerokopasmowego łącza satelitarne do Internetu bezpośrednio z najdogodniejszego miejsca w gminie (np. Pietrzykowice). Minusem technologii satelitarnych są opóźnienia transmisji, wysoki koszt, konieczność osobnego zestawienia łącza w każdym kierunku. Natomiast łącze satelitarne sprawdzi się dobrze jako dodatkowe połączenie z Internetem, służące do downloadu dużych plików (nie są wrażliwe na opóźnienia, a większość transmisji odbywa się w jednym kierunku). Ruch będzie dzielony przez router. Duże operacje downloadu będą wykonywane w oparciu o łącze satelitarne, zaś drobny ruch oraz ruch nie dopuszczający opóźnień – w oparciu o łącze do światłowodu w Łodygowicach.

W gminie planuje się również uruchomienie Publicznych Punktów Dostępu do Internetu (PIAP – Public Internet Access Point). Możliwe jest wybudowanie w tym celu infomatów⁴ lub telecentrów. Ze względu na przeznaczenie PIAP zdecydowano się na budowę telecentrów.

Telecentra są to stanowiska komputerowe w pomieszczeniach, otoczone nadzorem przez cały czas korzystania. Komputery w telecentrum mogą być wyposażone w drukarki, faxy, skanery, mikrofony, słuchawki, czytniki CD-ROM, DVD itp. Osoba obsługująca telecentrum służy fachową pomocą korzystającym z niego mieszkańcom. Telecentra, w przeciwieństwie do infomatów, są przystosowane do dłuższego korzystania przez jedną osobę w różnych celach (nadają się więc do korzystania z kursów multimedialnych, wyszukiwania informacji w Internecie, korzystania z poczty elektronicznej)

Przewiduje się uruchomienie na terenie gminy co najmniej jednego telecentrum, zlokalizowanego w Centrum Kulturalno-Konferencyjnym w Łodygowicach. Służyć będzie ono jako:

1. Miejsce korzystania z Internetu dla osób nie posiadających komputera lub Internetu w domu

⁴ Infomat jest obudowanym komputerem udostępniającym informację, na ogół nie wyposażonym w interfejsy wejścia i wyjścia poza klawiaturą i trackballem/touchpadem (czasem również w czytnik kart, mikrofon lub kamerę). Infomaty mogą znajdować się wewnątrz lub na zewnątrz budynków. Osoba korzystająca na ogół przyjmuje pozycje stojącą. Korzystanie z infomatu nie jest nadzorowane przez obsługę, co ogranicza możliwość podpięcia delikatnych urządzeń wejścia lub wyjścia (zagrożenie aktami wandalizmu). Infomaty zazwyczaj używane są do obsługi stosunkowo wąskiego zakresu informacji na dany temat np. informacja dotycząca urzędu, zbiorów bibliotecznych, atrakcji turystycznych itp. oraz ewentualnych transakcji związanych z określoną placówką (złożenie pisma, rezerwacja książki).

2. Miejsce nauki korzystania z komputera i Internetu,
3. Miejsce uzyskiwania informacji turystycznych i gospodarczych, a w przyszłości również - rezerwacji i zakupów.
4. Punkt dostępowy do Internetu dla turystów.

Przewiduje się umieszczenie w telecentrum co najmniej 6 komputerów, drukarki kolorowej i urządzenia wielofunkcyjnego.

Ponadto na terenie gminy proponuje się zlokalizowanie co najmniej dwudziestu dwóch Hot Spotów. Hot Spot jest to urządzenie obsługujące sieć radiową znajdujące się w miejscu publicznym, umożliwiające bezpłatne podłączenie do Internetu własnego sprzętu komputerowego (np. laptopa wyposażonego w kartę sieci bezprzewodowej). HotSpoty mają zasięg około 200-300 metrów, w zależności o typu zastosowanej anteny i napotkanych przeszkód terenowych, i wykorzystują technologię 802.11 b/g, która jest standardowym wyposażeniem laptopów. HotSpoty byłyby zlokalizowane w Łodygowicach (8 szt.), Pietrzykowicach (8 szt.), Zarzeczcu (3 szt.) i Biernej (3 szt.).

7.2. Zwiększenie poziomu wiedzy i aktywności mieszkańców w zakresie technologii informatycznych i telekomunikacyjnych

Ażeby uniknąć zjawiska wykluczenia cyfrowego, konieczne jest doprowadzenie do stanu, w którym przynajmniej 100% ludności (w wieku produkcyjnym) będzie miało podstawowe umiejętności obsługi komputera. Ważna jest przy tym świadomość możliwości dawanych przez technologie i umiejętność wykorzystania Internetu w określonych celach: wyszukanie informacji, wysłanie e-maila, dokonanie przelewu, umieszczenie ogłoszenia, złożenie pisma w urzędzie, sprawdzenie godzin otwarcia biblioteki, przeszukanie katalogu, telekonferencja itp.

W celu zwiększenia umiejętności mieszkańców przewiduje się prowadzenie szkoleń dla mieszkańców gminy, obejmujących dwie grupy zagadnień:

- 1) Podstawową obsługę komputera i korzystanie z Internetu. Szkolenia takie powinny być adresowane szczególnie do osób powyżej 30 roku życia, które nie miały okazji zetknąć się z podstawową obsługą komputera w szkole czy pracy. Szkolenia powinny obejmować podstawowe zasady działania i obsługę komputera z drukarką, przeglądarki, poczty elektronicznej, prostych edytorów i komunikatorów itp. Umiejętności takie powinni docelowo posiadać wszyscy obywatele.

- 2) Praktyczne wykorzystanie Internetu i ICT w pracy i życiu prywatnym. Ta część szkoleń powinna być ukierunkowana na konkretne grupy wiekowe i zawodowe i pokazywać, jak w ich przypadku technologie mogą stać się pomocne dla bardziej efektywnego wykonywania konkretnych zadań (nauka języków, promocja firmy czy gospodarstwa agroturystycznego, dawanie i wyszukiwanie ogłoszeń w Internecie, pozyskiwanie informacji rolniczych i zakupy sprzętu, załatwianie spraw w urzędzie, bankowość elektroniczna, e-learning, korzystanie z blogów, zakładanie grup dyskusyjnych). Powinna ona również pokazywać przydatne oprogramowanie, serwisy internetowe itp.

7.3. Zwiększenie roli ICT w życiu gospodarczym gminy

Rolą informatyki w rozwoju gospodarczym gminy Łodygowice jest zwiększenie dostępności i obniżenie kosztów usług – zarówno usług dostarczanych przez gminę, jak i usług, z których mieszkańcy gminy sami korzystają.

Do tych pierwszych należą przede wszystkim usługi związane z turystyką. Informatyzacja będzie tu koncentrowała się wokół portalu lodygowice.pl

Po pierwsze, w celu zwiększenia atrakcyjności turystycznej gminy, planuje się sukcesywne wprowadzanie do portalu i aktualizację informacji o obiektach turystycznych wraz z ich oznakowaniem i klasyfikacją. Informacja turystyczna w portalu powinna być udostępniana w kilku językach.

Po drugie, pożądanym stanem jest, aby sami właściciele gospodarstw agroturystycznych oraz przedsiębiorcy działający w branży turystycznej wprowadzali na strony internetowe aktualne informacje (cenniki, zdjęcia, zajętość itp.). Przewiduje się poszerzenie stron internetowych o taką możliwość.

Powinno być również stymulowane wykorzystywanie elektronicznych platform komunikacyjnych (np. e-mail, czat, forum, telefonia VoIP itp.) w celu:

- wymiany przydatnych informacji o zmieniających się przepisach, prognozach pogody, wydarzeniach związanych z turystyką,
- uzyskania fachowych porad dotyczących prowadzenia działalności agroturystycznej,
- indywidualnego kontaktu z klientem i pozyskiwania informacji zwrotnej (wrażenia z pobytu, ocena atrakcji, standardu bytowego, oczekiwania, sugestie),

- przesyłania do klienta informacji w postaci mailingu i powiadomień smsem dotyczących oferty handlowej oraz wszelkich interesujących go w czasie pobytu spraw (prognozy pogody, aktualne informacje przyrodnicze, informacje o terenie, ostrzeżenia itp.).

Ponadto przewiduje się uruchomienie w gminie systemu kompleksowej informacji przestrzennej, obejmującego mapy terenu, trasy i obiekty turystyczne, a także punkty usługowe (sklepy itp.). System taki, adresowany przede wszystkim do turystów nie znających okolicy dawałby informację o terenie, promowałby lokalne firmy, gospodarstwa i atrakcje. W systemie mogłyby być przechowywane również informacje związane z ekologią i środowiskiem przyrodniczym, np. miejsce występowania gatunków roślin i zwierząt, stanowiska obserwacyjne itp. Uzupełnieniem systemu byłby monitoring interesujących pod kątem przyrody miejsc w gminie.

7.4. Informatyzacja administracji

Elektroniczna obsługa klienta może występować w kilku stopniach zaawansowania:

1. Informacja – publikacja informacji o świadczonej usłudze
2. Interakcja jednostronna – udostępnianie formularzy w formie elektronicznej
3. Interakcja dwustronna – przyjmowanie formularzy elektronicznie, usługi oparte o autentykację
4. Transakcja – pełne elektroniczne załatwienie sprawy, uwzględniające wydanie decyzji, poinformowanie usługobiorcy, dostawę i płatność.

Urząd powinien docelowo świadczyć wszystkie typowe usługi na poziomie transakcji; z wyjątkiem tych, w przypadku których jest to prawnie lub proceduralnie niemożliwe (np. wymaga się osobistego stawiennictwa).

Planowany urząd elektroniczny powinien:

- poszerzyć udostępnianą informację o sposobie załatwiania spraw w urzędzie,
- umożliwiać składanie typowych wniosków poprzez formularze elektroniczne zamieszczone w Internecie,
- umożliwiać klientowi elektroniczne uiszczanie płatności związanych z jego wnioskami i sprawami w urzędzie,

- udostępniać klientowi pełną informację o jego sprawach wraz z dokumentami i ważnymi decyzjami administracyjnymi (opatrzonymi podpisem elektronicznym) - poprzez personalizowany interfejs WWW, wymagający uwierzytelniania (logowanie).

Ponadto proces przetwarzania dokumentów powinien być całkowicie z informatyzowany poprzez:

- skanowanie dokumentów papierowych i przetwarzanie ich do postaci elektronicznej,
- wykorzystanie ścieżek przepływu pracy (*workflow*) do przetwarzania korespondencji i spraw,
- automatyczne monitorowanie wykonywania zadań.

W ramach informatyzacji administracji przewiduje się również wprowadzenie elektronicznych form komunikacji mieszkańca z władzami gminnymi:

- komunikacja poprzez e-mail z pracownikami urzędu,
- powiadamianie smsami o stanie spraw,
- prowadzenie konsultacji społecznych z wykorzystaniem fór dyskusyjnych i poczty elektronicznej,
- komunikacja z Wójtem oraz przedstawicielami władz: możliwość zadawania pytań i uzyskania odpowiedzi opublikowanej na stronach gminy (np. w formie FAQ – Frequently Asked Questions), czaty na żywo,
- przekazywanie obrazu i dźwięku z sesji rady gminy.

7.5. Informatyzacja instytucji kulturalnych i oświatowych

Po pierwsze, każda instytucja kulturalno-oświatowa powinna mieć adres e-mail i strony internetowe, które umożliwią kontakt elektroniczny z mieszkańcami.

Strony szkół powinny pełnić następujące funkcje informacyjne:

- Wizytówka szkoły: galerie zdjęć, historia i osiągnięcia szkoły, informacje o patronie, prezentacja klas, grup, zespołów, kółek, grona pedagogicznego itp.
- Źródło informacji organizacyjnych dla uczniów, rodziców i nauczycieli: plany lekcji, informacja o rekrutacji, aktualności, organizowane olimpiady i konkursy, zastępstwa, zasady oceniania, wymagania przedmiotowe.

- Źródło materiałów dydaktycznych: materiały do egzaminów, zadania do konkursów, olimpiad, poradniki dla rodziców, linki do zasobów edukacyjnych w Internecie.
- Miejsce twórczości uczniów: prezentacja najlepszych prac uczniów, twórczość uczniów, strony domowe uczniów, strony poszczególnych klas, strony kółek zainteresowań.

Ponadto instytucje edukacyjne powinny być wyposażone w platformę elektroniczną, umożliwiającą logowanie indywidualnych uczniów, nauczycieli i rodziców, pozwalającą na:

- prowadzenie dziennika i dzienniczków ucznia,
- zamieszczanie informacji organizacyjnych,
- zamieszczanie materiałów dydaktycznych w postaci testów, symulacji, dokumentów, filmów itp.,
- zadawanie i odbieranie zadań domowych,
- przygotowywanie i przeprowadzanie testów oraz kursów e-learning,
- komunikację nauczyciela z rodzicami.

Lekcje w szkołach powinny być szeroko wspierane przez materiały multimedialne: nagrania, animacje, prezentacje interaktywne. Zastosowanie takich środków dydaktycznych będzie szczególnie cenne na lekcjach biologii, ekologii, fizyki i chemii, gdzie często nie ma możliwości pokazania zjawiska w postaci naturalnej. Ponadto wspomaganie za pomocą e-learningu będzie istotnym elementem nauki zasad ruchu drogowego dla dzieci i młodzieży.

Jednocześnie w szkole i bibliotekach powinna być gromadzona baza materiałów dydaktycznych (stworzonych przez nauczycieli bądź pozyskanych z zewnątrz) do wykorzystania w trakcie zajęć.

W ramach informatyzacji edukacji planuje się również nauczanie poprzez telelekcje, które uzupełniałyby normalny tok zajęć. Umożliwiłyby one naukę z domu, poprzez uczestnictwo w wirtualnej lekcji, kółku zainteresowań bądź kółku wyrównawczym prowadzonym przez nauczyciela zdalnie dla grupy uczniów. Telelekcja pozwalałaby na dwustronną komunikację oraz przekazywanie obrazu i plików między nauczycielem a uczniami w czasie rzeczywistym.

Telelekcje umożliwiłyby stworzenie kółek zainteresowań uczniów z różnych miejscowości, jak również pozwoli na przeprowadzenie lekcji w przypadku nieobecności nauczyciela. Nie mogą one stanowić alternatywy dla tradycyjnego nauczania, gdyż wymagają większej motywacji oraz samodyscypliny ze strony ucznia. Mogą być natomiast cennym

uzupełnieniem, zwłaszcza w połączeniu z kursami e-learningowymi i multimedialnymi materiałami dydaktycznymi.

Nie wszystkie wyżej wymienione rozwiązania muszą się skupiać w jednym rodzaju oprogramowania – być może do poszczególnych funkcji służyć będą najróżniejsze programy komunikacyjne oraz typu CMS (zarządzanie zasobami). Część elementów nauczyciele i uczniowie będą tworzyć sami na ogólnodostępnych serwisach. Ważne jest, żeby szkoła przygotowywała do świadomego uczestnictwa w społeczeństwie informacyjnym poprzez połączenie nauki z zabawą, zachęcanie do korzystania i kształtowania wartościowych i estetycznych treści, do próbowania własnych sił twórczych.

Również ośrodki kultury, jednostki KGR, jednostki OSP i stowarzyszenia non-profit powinny mieć własną stronę internetową, pełniącą funkcję:

- informacyjną - dotyczącą działalności samej instytucji, imprez, wydarzeń itp.
- edukacyjną - poprzez zdjęcia eksponatów, opisy wystaw, materiały edukacyjne,
- perswazyjną - szata graficzna i zawartość wzbudzające ciekawość i zachęcające do przyjscia
- transakcyjną – umożliwiającą np. rezerwację książki, zadanie pytania i uzyskanie odpowiedzi, uczestnictwo w konkursach, zapisy na zajęcia, głosowania, uczestnictwo w forach dyskusyjnych itp. – zależnie od specyfiki danej instytucji.

8. Plan informatyzacji Gminy Łodygowice – projekty miękkie i twarde

Lp.	Nazwa projektu	Założenia projektu	Termin realizacji	Źródła finansowania
1	Nowy portal - nowa jakość	Modernizacja istniejącego portalu www.lodygowice.pl ; udostępnienie formularzy wniosków, zamieszczanie aktualnych informacji	2007	Budżet gminy
2	Nowoczesne technologie informacyjne szansą rozwoju gminy	Uruchomienie dostępu do Internetu drogą radiową; uruchomienie 22 hot spot'ów na terenie gminy; stworzenie czterech infomatów	2008-2011	Budżet gminy – 15% RPO ⁵ – 85%
3	Rozwój społeczeństwa poprzez edukację	Szkolenia z zakresu języków obcych i obsługi komputera oraz wybranych informatycznych programów użytkowych	2008-2010	PO KL ⁶ - 100%
4	Lepsze wyposażenie szkół szansą ich rozwoju	Doposażenie szkół w sprzęt	2009-2010	Budżet gminy – 15%

⁵ Regionalny Program Operacyjny

⁶ Program Operacyjny Kapitał Ludzki

		informatyczny i narzędzia multimedialne		RPO – 85%
5	Innowacyjne rozwiązania informatyczne w naszej oświacie	Szkolenia dla dyrektorów szkół i nauczycieli, wprowadzenie witryn internetowych poszczególnych szkół, uruchomienie usług on-line dla uczniów i rodziców	2011-2013	Budżet gminy – 15% RPO – 85%
6	Polsko-słowacka współpraca turystyczna – wspólne inwestycje w technologie	Uruchomienie wortalu internetowego dot. Turystyki (oferty agroturystyczne, noclegowe, spędzenia wolnego czasu, itp.)	2009-2010	Budżet gminy – 10% PO WT ⁷ - 90%
7	Rozwój społeczeństwa informacyjnego w Gminie Łodygowice – stawiamy na informatyzację	Organizacja telecentrum sieci informatów w każdym budynku publicznym wraz z połączeniem wspólnym systemem informatycznym wszystkich jednostek, budowa	2009-2013	Budżet gminy – 15% RPO – 85% Lub środki MSWiA

⁷ Program Operacyjny Współpracy Terytorialnej Polska – Republika Słowacka 2007-2013

		systemu elektronicznego obiegu dokumentów w Urzędzie		
--	--	---	--	--

UWAGA!

Dopuszcza się nieznaczne zmiany w nazwach projektów na potrzeby poszczególnych programów pomocowych. Dopuszczalna jest także nieznaczna zmiana przedmiotu projektu, tak aby dostosować wniosek do założeń programu pomocowego. Powyższa lista projektów jest katalogiem otwartym.

9. System wdrażania i monitoring Strategii Informatyzacji

9.1. System wdrażania Strategii Informatyzacji

Instrumenty wdrażania

Skuteczne wdrażanie Strategii będzie się odbywać poprzez aplikowanie i pozyskiwanie środków zewnętrznych do realizacji poszczególnych projektów

Podstawowe instrumenty wdrażania Strategii to:

- Regionalny Program Operacyjny na lata 2007 – 2013,
- Program Operacyjny Europejska Współpraca Terytorialna Polska – Republika Słowacka.

Jednostka odpowiedzialna za wdrażanie *Strategii*

Nie przewiduje się powołanie do życia specjalnego Zespołu ds. Wdrażania Strategii. Za wdrażanie strategii odpowiedzialny będzie Referat ds. Rozwoju, Inwestycji i Promocji (referat działający w Urzędzie od 02 kwietnia 2007 r.). Referat w zakresie wdrażania strategii będzie współpracował ściśle z Wójtem Gminy Łodygowice, Skarbnikiem i informatykiem obsługującym Urząd. Przewiduje się także konsultacje z jednostkami zewnętrznymi i ekspertami.

Referat w zakresie wdrażania strategii będzie odpowiedzialny za następujące zadania:

- koordynację prac instytucji zaangażowanych we wdrażanie strategii,
- monitoring (analiza raportów z przebiegu realizacji strategii),
- dostarczanie syntetycznych informacji o procesach i uwarunkowaniach realizacyjnych strategii informatyzacji dla Wójta Gminy Łodygowice,
- nadzór nad prawidłowością realizacji Strategii.

9.2. Monitoring oraz raportowanie Strategii

Istota systemu monitorowania i ewaluacji

Istotą monitoringu jest gromadzenie, opracowywanie i przekazywanie informacji przydatnych w zarządzaniu rozwojem gminy. Proces monitorowania polegał będzie na systematycznym

obserwowaniu zmian zachodzących w ramach poszczególnych programów oraz celów wytyczonych w Strategii.

Wskaźniki

Podstawowym celem monitoringu jest uzyskanie mierzalnych wyników postępu osiągnięcia celów Strategii. Wymusza to opracowanie szeregu wskaźników agregujących na poziomie strategicznym wyniki działań podejmowanych na rzecz informatyzacji gminy w ramach opracowanej Strategii.

Wskaźniki monitoringowe, stanowiące podstawę oceny stopnia realizacji poszczególnych celów Strategii, zamieszczone zostały poniżej.

Cel 1. Zapewnienie powszechnego dostępu do Internetu.

Proponowane wskaźniki monitoringu:

- zasięg Internetu szerokopasmowego w gminie (procent mieszkańców objętych zasięgiem),
- najniższa oraz średnia miesięczna cena łącza szerokopasmowego w poszczególnych częściach gminy (zł.),
- ilość stanowisk w PIAP przypadająca na 1000 mieszkańców w poszczególnych częściach gminy,
- ilość gospodarstw domowych posiadających dostęp do szerokopasmowego Internetu.

Cel 2. Zwiększenie poziomu wiedzy i aktywności mieszkańców w zakresie technologii informatycznych i telekomunikacyjnych.

Proponowane wskaźniki monitoringu:

- Procent mieszkańców umiejących korzystać w podstawowym zakresie z technologii informacyjnych:
 - na dzień dzisiejszy: włączyć i wyłączyć komputer, wykonywać podstawowe operacje na folderach i plikach, napisać podanie w edytorze, wyszukać stronę domową, adres i telefon instytucji, sprawdzić termin zebrania w szkole dziecka, wysłać i odebrać e-mail,
 - w 2010 roku: zrobić zakupy, wnieść podanie do urzędu, zapłacić.

- Ilość mieszkańców, którzy przeszli szkolenie w zakresie wykorzystania technologii informacyjnych (os.)
- Ilość mieszkańców, korzystających z ICT w celu komunikacji (os.)
- Ilość mieszkańców korzystających z narzędzi e-learning (os.)
- Ilość niekomercyjnych portali, forów dyskusyjnych, galerii itp. tworzonych przez pojedynczych mieszkańców i grupy mieszkańców na poziomie lokalnym (szt.)

Cel 3. Stymulowanie rozwoju treści i usług dostępnych online.

Proponowane wskaźniki monitoringu:

- ilość podmiotów gospodarczych prezentujących dane teleadresowe i ofertę w Internecie (szt.)
- ilość podmiotów umożliwiających zamówienie i płatność przez Internet (szt.)
- Ilość atrakcji turystycznych (miejsc, wydarzeń, wycieczek itp.) na terenie gminy, o których informacja znajduje się w Internecie (szt.)
- Ilość miejsc noclegowych, dla których można znaleźć adres, sprawdzić ofertę, zarezerwować nocleg, zobaczyć zdjęcia przez Internet (szt.)
- Ilość stron internetowych z informacją turystyczną i gospodarczą o gminie w językach obcych (szt.)
- Ilość korzystających z portalu rolniczego w gminie (os./miesiąc)
- Ilość usług świadczonych przez urząd na poziomie interakcji dwustronnej lub transakcji,
- Ilość obywateli oraz przedsiębiorców korzystających z poszczególnych form elektronicznej komunikacji z urzędem (np. os./miesiąc),
- Średni czas załatwiania sprawy (godz.)
- Ilość placówek i instytucji publicznych, które posiadają i uaktualniają strony internetowe (szt.)
- Ilość dokumentów elektronicznych (o charakterze materiałów edukacyjnych, publikacji naukowych, literatury, dzieł sztuki) zaewidencjonowanych i udostępnianych przez instytucje kulturalno-oświatowe (szt.)
- Ilość uczniów objętych zaawansowanym oprogramowaniem do komunikacji wielostronnej uczeń - nauczyciel - rodzic (włącznie z funkcjami organizacyjnymi tj.

prowadzeniem dziennika, dzienniczka, przesyłaniem zadań domowych, usprawiedliwień, a także forum klasowym, nauczycielskim) (os.)

Ewaluacja (ocena) realizacji Strategii Informatyzacji

W szerokim aspekcie ewaluacja dotyczy realizacji strategii oraz jej wpływu na wszelkie dziedziny życia społeczno-gospodarczego. Ewaluacja musi także odpowiadać na pytanie, w jakim stopniu strategia rozwiązuje realne problemy informatyzacji gminy i jego społeczności.

W wąskim aspekcie ewaluacja koncentruje się na realizacji poszczególnych elementów Strategii Informatyzacji Gminy Łodygowice, przy czym kryteriami oceny zapisów strategii są:

- wskaźniki realizacji celów strategii,
- realizacja wizji informatyzacji gminy (wg przyjętych składników wizji).

Ewaluacja działań wynikających ze Strategii Informatyzacji będzie się opierała na dwóch rodzajach ocen:

- **ex tempore** (ocena w trakcie realizacji działań) - odpowiada na pytanie, czy przyjęte cele i podjęte w następstwie działania zmierzają w dobrym kierunku,
- **ex post** (ocena po realizacji działań) - ocena długoterminowego wpływu strategii na grupy docelowe, czy efekty wynikłe z zastosowania strategii są trwałe.

W obszarze wpływu strategii na gospodarkę gminy ewaluacja strategii musi uwzględnić następujące aspekty:

- powiększanie zasobów / kompetencji gminy,
- wspieranie wzrostu gospodarczego,
- przeciwdziałanie bezrobociu,
- przyciąganie środków zewnętrznych (publicznych i prywatnych),
- wzrost konkurencyjności / atrakcyjności gminy,
- procesy innowacyjne.

Raporty

Podstawowym dokumentem w procesie monitoringu i ewaluacji jest raport monitoringowy Strategii. Dokument ten będzie powstawał w oparciu o dane zawarte w raportach cząstkowych oraz dane pochodzące ze statystyki ogólnej. Odpowiedzialnym za raportowanie czyni się wszystkie podmioty zaangażowane w realizację Strategii. Raport monitoringowy Strategii będzie sporządzany przez właściwy Referat Rozwoju, Inwestycji i Promocji i przekazywany Zespołowi ds. Wdrażania Strategii. Raport ten, poprzez odpowiednie wskaźniki, wskazywał będzie stan realizacji Strategii Informatyzacji. Stanowić on będzie podstawę do podejmowania ewentualnych działań korygujących. Raport monitoringowy Strategii sporządzany będzie w okresach trzyletnich, w terminie do końca lutego roku następującego po okresie będącym przedmiotem monitorowania. Raporty monitoringowe podlegają zatwierdzeniu przez Wójta. Na podstawie informacji zawartych w raportach Wójt podejmuje działanie mające na celu usunięcie ewentualnych nieprawidłowości. Raporty monitoringowe stanowią ponadto podstawę do wszelkich prac aktualizujących dokumenty strategii informatyzacji gminy, w tym także przedłużających okres obowiązywania strategii na kolejne lata. W razie wydłużenia obowiązywania strategii analogicznemu wydłużeniu ulegnie okres sporządzania raportów monitoringowych.

10. Źródła finansowania zadań wpisujących się w cele Strategii

Realizacja projektów informatycznych finansowana będzie z budżetu Gminy Łodygowice oraz z następujących programów.

Regionalny Program Operacyjny Województwa Śląskiego na lata 2007-2013 wskazuje cele i priorytety rozwoju, jakie województwo śląskie będzie realizowało w nadchodzącym okresie programowania. Przedstawia również działania, z ich krótką charakterystyką. Wszystkie zamierzenia są oparte na Strategii Rozwoju Województwa Śląskiego do 2020 roku. Realizacja Regionalnego Programu Operacyjnego ma na celu zmniejszenie różnic w poziomie rozwoju województwa śląskiego w stosunku do reszty kraju.

W ramach priorytetu II *Spółeczeństwo informacyjne* wspierane będą projekty koncentrujące się na poprawie warunków dostępu do Internetu, rozwoju komunikacji i poprawie dostępu do informacji publicznej, gospodarki elektronicznej (e-business) oraz publicznych i komercyjnych e-usług (w tym m.in. e-government, e-edukacji, e-zdrowia, e-bezpieczeństwa), ze szczególnym uwzględnieniem wyrównywania dysproporcji w dostępie do sieci i usług na obszarach wiejskich i w małych miastach.

Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007 – 2013 jest jednym z instrumentów wdrażania Wspólnej Polityki Rolnej Unii Europejskiej w Polsce. Wśród działań osi 3 *dywersyfikacja ekonomiczna obszarów wiejskich i podniesienie jakości życia na obszarach wiejskich* wyróżniono działanie 3 *Podstawowe usługi dla gospodarki i ludności wiejskiej*.

Celem *Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki* jest umożliwienie pełnego wykorzystania potencjału zasobów ludzkich, poprzez wzrost zatrudnienia i potencjału adaptacyjnego przedsiębiorstw i ich pracowników, podniesienie poziomu wykształcenia społeczeństwa, zmniejszenie obszarów wykluczenia społecznego oraz wsparcie dla budowy struktur administracyjnych państwa. W ramach Programu wsparciem zostaną objęte następujące

obszary: zatrudnienie, edukacja, integracja społeczna, rozwój potencjału adaptacyjnego pracowników i przedsiębiorstw, a także zagadnienia związane z rozwojem zasobów ludzkich na terenach wiejskich, z budową sprawnej i skutecznej administracji publicznej wszystkich szczebli oraz z promocją zdrowia zasobów pracy. W ramach PO KL będą realizowane następujące priorytety:

- *Priorytet VII: Regionalne Kadry gospodarki*
- *Priorytet VIII: Rozwój wykształcenia i kompetencji w regionach*
- *Priorytet IX: Aktywizacja obszarów wiejskich.*

Właściwy Referat monitorować będzie także inne dostępne programy pomocowe z jakich można by pozyskać środki finansowe na realizację projektów informatycznych.
